

ذهن اسطوره‌ای، مانع توسعه

هوشنگ ماهرویان

- هر روز اتفاق جدیدی رخ می‌دهد، هر روز

کارخانه‌ای تعطیل می‌شود، اما زود فراموش می‌شود. مثلا کارخانه هپکو چرا به این روز افتاده است؟ چرا آقای نوبخت باید اعلام کند که برای تأمین حقوق عقب‌افتاده کارگران این کارخانه ۳۰ میلیارد تومان از بانک ملی گرفته است؟ چرا ایشان به‌عنوان اقتصاددان نباید این مسئله را ریشه‌یابی کند؟ چرا باید صحبت از این باشد که فعلا حقوق کارگران را داده‌ایم ولی نمی‌دانیم در آینده چه کنیم؟ باید تحلیل صورت بگیرد تا بتوان کاری کرد. کارخانه هیکو قرار بود ماشین‌آلات سنگین، ماشین‌آلات راه‌سازی، بیل مکانیکی، لودر و نظایر آن را بسازد. وقتی بعد از انقلاب مصادره شد و تمام قراردادهای آن لغو شد و حاضر تشدید حق لیسانس بدیم و تکنولوژی را بخریم، بعد کارخانه تحت نظارت یک بنیاد قرار گرفت و بالاخره در نهایت خصوصی و به بخش خصوصی واگذار شد. بخش خصوصی از عهده اداره آن برنیامد، چون ارتباط جهانی لازم است و حضور و WTO و باید قراردادهای بین‌المللی محترم شمرده شود تا فناوری آن با پیشرفت تکنولوژی هماهنگ شود؛ بنابراین ماشین‌آلات فروخته و سرمایه آن به بخش بورژوازی تجاری منتقل می‌شود و کارگه چنین وضعی پیدا می‌کند. هیکو نمونه‌ای است از آنچه برای اکثر کارخانه‌های ما اتفاق می‌افتد. چرا تحلیل اقتصادی صورت نمی‌گیرد؟ باید ببینیم چرا کشوری مانند مالزی در صنعت پیشرفت می‌کند. وقتی بررسی می‌کنیم، می‌بینیم این کشور به قراردادهای بین‌المللی احترام گذاشته و حق لیسانس داده است. الان برای ساختن در و پنجره، MDF از مالزی و اندونزی وارد می‌کنیم. باید ببینیم چرا اقتصاد کره‌جنوبی تا این حد پیشرفت کرده است. علت اینکه ما این پیشرفت‌ها را نمی‌بینیم، این است که ذهن اسطوره‌ای داریم. ذهنیت انتقادی. ذهن اگر انتقادی باشد و تحلیل انتقادی داشته باشد، باید بخواند و نقد کند. اما می‌توانیم بگوییم همه ما چون ذهنیت انتقادی پیدا نکرده‌ایم و چون «ذهن اسطوره‌ای» داریم، نمی‌توانیم گذشته را «تحلیل علمی» کنیم.

مشکل بی‌کاری، تعطیلی کارخانه‌ها، زمین‌بازی و ازبین‌رفتن محیط زیست و جنگل‌ها و اینکه سرمایه‌ها به صورت اصولی و درست به سمت تولید منتقل نمی‌شود و سبب رشد اقتصادی و صنعتی نمی‌شود. این است که ذهن مدرن ایجاد نشده است. ذهن مدرن و انتقادی باید جایگزین ذهنیت اسطوره‌ای شود. مشکل ما این است که هنوز ذهن مدرن پیدا نکرده‌ایم تا بتوانیم گذشته خود را نقد کنیم.

آموزش برای همه

● جنگ بی‌پایان برای امکانات آموزشی حضور چهره‌های سرشناس موسیقی و سینما در برنامه‌های بزرگ عام‌المنفعه تازگی ندارد. یکی از تازه‌ترین موارد حضور سلبریتی‌ها در چنین برنامه‌هایی، اقدام ریانا، خواننده و ترانه‌سرای، است. که در نشست ریانا، حضور چندین نفر از رهبران کشورهای جهان ازجمله رؤسای‌جمهور فرانسه و چند کشور آفریقایی اعلام کرد یا بهره‌گیری از امکانات شبکه اجتماعی برای جذب سرمایه‌های افراد خیر به پیشدر برنامه سه میلیارددلاری آموزش کودکان در آفریقا کمک می‌کند. او در نشست‌ی که در سن‌تگال با حضور رئیس‌جمهور این کشور و همچنین امانول مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، برگزار شد، نطقی درباره اهمیت دستیابی به امکانات آموزشی برای کودکان سرتاسر دنیا و به‌ویژه کشورهای در حال توسعه ایراد کرد و گفت: «این جنگی است که ما هرگز آن را پایان نخواهیم داد تا وقتی که هر پسر و هر دختری در دنیا به آموزش و تحصیلات دسترسی داشته باشد.» ریانا همچنین از امکانات خود در شبکه‌های اجتماعی برای جذب سرمایه استفاده می‌کند. او در این نشست از رؤسای جمهوری کشورها خواست به برنامه او در سازمان همکاری جهانی برای آموزش برای تأمین سرمایه‌ای ۳۰۱ میلیارددلاری در دو سال آینده به‌منظور ایجاد مدرسه و کلاس درس و امکانات آموزشی برای ۸۷۰ میلیون کودک در ۶۵ کشور در حال توسعه کمک کند. این خواننده ۲۹ساله متولد پارادوئیس در اشاره به قاره زادگاهش –آمریکا– تأکید کرد: «در غنی‌ترین قاره دنیا، ما دارای جوان‌ترین جمعیت در بدترین شرایط زندگی هستیم. این پارادوکس را فقط با آموزش می‌توان در هم شکست.»امانول مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه و از برگزارکنندگان این کنفرانس در داکار سن‌تگال نیز در نطق خود گفت: «حمایت از آموزش یک گزینه نیست که بتوانیم انتخاب کنیم یا نکنیم، یک ضرورت است.» مکرون گفت فرانسه ۲۰ میلیون یورو (۲۸۸ میلیون) به این صندوق کمک خواهد کرد. طبق اعلام سازمان همکاری جهانی برای آموزش، ۲۶۴ میلیون کودک در سراسر جهان امکان مدرسه‌رفت ندارد.

در جهان بیش از سه‌میلیاردو ۸۲۸ میلیون نفر، کاربر اینترنت هستند. مغز انسان سوت می‌کشد، وقتی می‌شنود که در هر دقیقه، بیش از ۱۵ میلیون متن، یعنی هر روز ۲۲ میلیارد متن، در فضای مجازی ارسال می‌شود. هر روز صدها میلیون نفر، با موبایل خود عکس و فیلم می‌گیرند یا متن ارسال می‌کنند. روزانه بیش از ۳۸۰ میلیارد ایمیل، بین افراد رد و بدل می‌شود. همه چیز در حال ثبت و ضبط است. دولت‌ها، نهادها، شرکت‌ها و اشخاص، هر ساعت، صدها میلیون دیتا و اطلاعات جدید، تولید می‌کنند و هر سال که می‌گذرد، ۳۰ درصد به اطلاعات ذخیره‌شده قبلی اضافه می‌شود.

بشر امروز با اقیانوسی از اطلاعات مواجه است و باید به‌جای غوطه‌ورشدن در این اقیانوس، با نحوه شناکردن درون آن آشنا شود. حیرت‌آور است بدانید که ۹۰ درصد از داده‌های موجود در جهان، تنها در دو سال گذشته ایجاد شده است. امروز کاربران، در هر دقیقه ۴۶۵ هزار بار توییت می‌کنند و ۴۶ هزار عکس در اینستاگرام می‌گذارند. هر روز بیش از چهار میلیون ساعت محتوا در یوتیوب بارگذاری می‌شود. مردم در هر دقیقه، سه‌میلیون و ۶۰۰ هزار جست‌وجو در گوگل انجام می‌دهند؛ یعنی هر روز، پنج‌میلیاردو ۲۰۰ میلیون جست‌وجو!

آمار نشان می‌دهد در سال ۲۰۱۷ میلادی، میزان داده‌های تلفن همراه، بیش از هشت‌اگزابایت بوده است. بد نیست بدانید هر اگزابایت معادل ۳۶ هزار سال تصویر ویدئویی با کیفیت HD محاسبه می‌شود. هر اگزابایت معادل هزار پتابایت، هر پتابایت معادل هزار ترابایت و هر ترابایت معادل هزار گیگابایت است. پیش‌بینی کرده‌اند که تولید اطلاعات تا هفت سال دیگر یعنی سال ۲۰۲۵، به ۱۶۳ زتابایت خواهد رسید. هر زتابایت، معادل هزار اگزابایت است و با حجم ۲۵۰ میلیارد DVD برابری می‌کند!

توانا بود هر که دانا بود

بشر در تاریخ بیولوژیکی خود، تغییری نکرده، اما جامعه انسانی با مهارت‌اطلاعات و دانش در قالب فناوری‌های مختلف، دستخوش تغییرات بزرگی شده که نظام ارزشی، ساختارهای قدرت و روال جاری زندگی را تحت تأثیر قرار داده است. منتقدان اجتماعی معتقدند جامعه آینده میان کسانی که در واقعیت مادی یا واقعیت متجاشکی زندگی می‌کنند، تقسیم می‌شود و به سمت اشتغال و به‌هم‌ریختگی بی‌سابقه‌ای می‌رویم که پیش از یاقتن یک تعادل جدید، انسان‌ها را دچار رنج زیادی خواهد کرد. در این میان، رنج و محنت آنهایی که بهره کمتری از دانش و اطلاعات و فناوری برده‌اند، بیشتر خواهد بود.

پس تلاش کنید جزء افرادی باشید که فناوری‌های جدید را راحت می‌پذیرند و از آن استفاده می‌کنند. راجرز پژوهشگر سرشناس عرصه ارتباطات، مردم را براساس میزان استقبالی که از نوآوری می‌کنند، به پنج گروه تقسیم کرده است. اول نوآوران که پنج درصد جامعه هستند؛ افراد جسور و خط‌پذیری که بیش از بقیه علاقه‌مند به آزمایش اندیشه‌های جدید هستند. اینها بیشتر به تکنولوژی می‌پردازند و بیشتر برتری پذیرش چیزهای جدید سعی می‌کنند. دوم، اقتباس‌گران اولیه، ۱۰ درصد جامعه هستند. سریع و آگاهانه سازگار می‌شوند.

سوم، اکثریت اولیه، ۴۰ درصد جامعه را تشکیل می‌دهند؛ افرادی با فکر و نکته‌سنج که در تصمیم‌گرفتن ملاحظه‌کار هستند و با احتیاط عمل می‌کنند. چهارم، اکثریت متأخر، با ۴۰ درصد جامعه هستند؛ افراد مُرد و شکاک که به‌خاطر ضرورت‌های اقتصادی یا افزایش فشارهای محیطی و اجتماعی، نوآوری را می‌پذیرند. دست آخر، گروه پنجم، عقب‌ماندگان که پنج درصد از افراد جامعه را تشکیل می‌دهند؛ اشخاص سنت‌گرا و وابسته به محیط زندگی که اغلب گوشه‌گیر بوده و ذهن گذشته سیر می‌کنند. آنها به هر نحو ممکن، از هرگونه نوآوری فراری هستند. شما جزء کدام گروه هستید؟ اگر می‌خواهید در زندگی پیشرفت کنید، خودتان و فرزندان‌تان، با فناوری سازگار شوید و دست‌کم جزء دو گروه اول باشید. از هزینه‌کردن برای نوآوری نهراسید. فناوری‌ها را نیاز لوکس‌انواده تلقی نکنید. برای انسان امروز، داشتن موبایل با برترین تکنولوژی و اینترنت دائم پُرسرعت، نیاز اولیه و اساسی است. اگر زمانی خوراک و پوشاک، نیاز اول انسان بود، امروز هم‌تراز با آن، تأمین ابزارهای ارتباطی حضور در فضای مجازی و بهره‌گیری از دانش و اطلاعات، حرف اول را می‌زند. پارسل‌ها در سفر شهبه‌شد، این منبر روحانی جوانی نشستم که به جای تکیه بر حافظه و کلام فی‌البداهه، تلبتی در دست داشت و از آن استفاده می‌کرد و خطابه‌اش پُرمحتوا، جذاب، غنی و البته تأثیرگذار بر مخاطب بود.

شناگری در سیلاب اطلاعات، مهارت است

مهارت شناگری در سیلاب اطلاعات، آموتختی است. گام اول آن است که در خود اشتیاق به یادگیری فناوری را تقویت کنید. مهارت‌های اولیه کار با کامپیوتر را به‌صورت کلاسی یاد بگیرید. آموختن به شیوه آزمون و خطا، فرصت‌های بسیاری را از شما می‌گیرد. یادگیری کلاسی، ذهن‌تان را نظام‌مند می‌کند. یادگیری ویندوز، ورد، اکسل و اندروید، سرعت و مهارت‌تان را در کار با وسایل مختلف فناوریانه، بیشتر می‌کند.

زاویه

چگونه در سیلاب اطلاعات شنا کنیم و غرق نشویم

وقتی وسیله جدیدی تهیه می‌کنید، امکانات مختلف و متنوع آن را یاد بگیرید. به‌جای آنکه از دیگران تقاضا کنید که کاری را برایتان انجام دهند، شبلی نکنید، یک بار آن را یاد بگیرید و تمرین کنید تا نیازمند دیگران نباشید. این یادگیری برایتان مزیت اقتصادی هم دارد. همین گوشی‌های هوشمند که ما داریم، صدها عملکرد برایش طراحی شده است که اغلب ما از چهار، پنج امکان آن بهره می‌بریم. هفته پیش، در فرودگاه مهرآباد، من مسافرانی را دیدم که برای رسیدن به مقصدشان چند گزینه داشتند. برای مسیر من که محله شهران بود، تاکسی فرودگاه، مبلغ ۳۰ هزار تومان طلب می‌کرد. آنهایی که نمی‌توانستند از طریق موبایل خود تاکسی بگیرند، مجبور بودند آن پول را پرداخت کنند.

هزینه همین مسیر، در تاکسی اینترنتی ۱۵ هزار تومان بود؛ اما آنهایی که مهارت بیشتری داشتند، چند اپلیکیشن تاکسی را با هم مقایسه کردند و رقم پایین‌تر را که ۱۱ هزار تومان برای همین مسیر بود، پرداختند. پس مهارت بیشتر، سود بیشتری برایتان خواهد داشت.

یکی دیگر از موارد واجب برای یادگیری، مهارت جست‌وجوی اطلاعات در اینترنت است. برای موفقیت در مهارت اطلاعات، لازم است در این کار، تجربه ویژه داشته باشید. راهبرد جست‌وجو، عبارت از فرآیندی است که با آن فایلی را جست‌وجو می‌کنند تا مدارک متناسب با نیازتان را شناسایی کنید. این مدارک براساس مجموعه‌ای از معیارهایی که مطرح می‌کنید، بازیابی می‌شوند. پس جست‌وجوگر اطلاعات برای بازیابی باید بر فنون خاص اینترنت متکی باشد. موتورهای جست‌وجو مثل گوگل، امکانات بسیار متنوعی برای جست‌وجوی دقیق عبارت، محدودکردن یک جست‌وجو به بخش خاصی از رکورد، نزدیک‌یابی واژه‌ها، ایجاد محدودیت زمانی، منطقه‌ای، زبانی و نظایر آن دارد که برای شناگری در سیلاب اطلاعات، باید آموخته شوند.

زبان انگلیسی را خوب یاد بگیرید

یادگیری زبان انگلیسی را که ریان ارتباطی میان مردم دنیااست، در اولویت کاری خود قرار دهید. یک نفر از هر پنج نفر در جهان، می‌تواند به زبان انگلیسی صحبت کند. زبان غالب در اینترنت انگلیسی است و بیش از ۷۰ درصد وب‌سایت‌ها به این زبان هستند. کار با ابزارای نظیر کامپیوتر و انواع نرم‌افزارها، مستلزم دانستن زبان انگلیسی است. بسیاری از منابع دانشگاهی به زبان انگلیسی است و در پژوهش‌ها و تحقیقات، این زبان کاربرد بسیاری دارد.

خوشبختانه با وجود بی‌مهری در نظام آموزشی، خانواده‌ها آموزش زبان فرزندان‌شان را جدی گرفته‌اند و نسل جدید، تسلط خوبی بر زبان انگلیسی دارد. البته یادگیری زبان نسبت به سایر زبان‌ها آسان‌تر است. دانستن زبان انگلیسی سبب افزایش اعتمادبه‌نفس می‌شود؛ چراکه خود یک مهارت مهم است. محققان دریافته‌ند که یادگیری زبان، کمک بسیاری به تقویت تیم‌کره راست مغز می‌کند و قدرت خلاقیت و نوآوری را افزایش می‌دهد و همچنین سبب افزایش انعطاف‌پذیری ذهن و قدرت حافظه می‌شود. اگر زبان‌تان چندان خوب نیست، اپلیکیشن ترجمه گوگل کارتان را حد زیادی راه می‌اندازد.

هدف‌مند باشید؛ بی‌هدف نه

شناگری هدفمند در اقیانوس اطلاعات، راز موفقیت است. گروه زیادی در اینترنت، فقط دست‌وپا می‌زنند؛ ولی گروهی هم هستند که می‌دانند چگونه از این اقیانوس، مُروارید صید کنند. اغلب ما روزانه ساعت‌ها در اینترنت گشت‌وگذار می‌کنیم؛ اما آیا به این گشت‌وگذارها به چشم ایجاد مزیت نگاه کرده‌ایم؟ در اینترنت به شکل هدفمند به دنبال یاقتن مطلب باشید تا این کار برای شما مزیت ایجاد کند. مثلا اگر شما فروشگاه‌کش دارید، باید در پی اطلاعاتی باشید که فروش‌تان را بیشتر کند و در مصاف با رقیبا برایتان مزیت داشته باشد. اگر مکانیک خودرو هستید، دنبال اطلاعاتی باشید که مهارت فنی شما را از دیگران بیشتر و مشتریان‌تان را چند برابر کند؛ ضمن آنکه در فضای مجازی با صاحبان خودروها در ارتباط هستید و این ارتباط، چسبندگی مشتری را به دنبال دارد. اگر مهندس ساختمان هستید، در پی اطلاعاتی باشید که در دنیا صنعت ساختمان را متحول کرده و این اطلاعات، هزینه‌های شما را در ساختمان‌سازی کاهش می‌دهد و کیفیت کارتان را بیشتر می‌کند.

خلاصه در هر شغل و حرفه‌ای که هستید، اطلاعات را هدفمند استفاده کنید. من اشخاصی را می‌شناسم که به شکل هدفمند درباره یک موضوع

اینترنت، می‌تواند اطلاعات را بارگذاری کند. همچنین اطلاعات موجود در اینترنت، هیچ فرایند تأییدی برای اطمینان از کیفیت اطلاعات، قبل از رسیدن به مخاطب عام را طی نمی‌کند. پس اطلاعات نادرست در اینترنت به‌وفور وجود دارد و اعتماد به اطلاعات نادرست، نه‌تنها موجب تصمیم‌گیری‌های اشتباه می‌شود، بلکه می‌تواند تأثیر مهلکی بر جامعه داشته باشد.

وقتی مصرف‌کننده فعال باشیم، اعتبار منبع اطلاعات، جنبه حیاتی پیدا می‌کند. پس بهتر است در مصرف اطلاعات، دیرباور باشید؛ البته تدروی است اگر بگوییم فرض را بر این بگذارید که همه اطلاعات موجود در اینترنت دروغ است. اما توصیه می‌کنم با دیرباوری، روح پرسشگری و نگرش انتقادی خود را تقویت کنید و بیکر اعتبار منبع اطلاعات باشید. مهم‌ترین سؤالی که هنگام دریافت اطلاعات از خود می‌پرسید، این است: آیا به این منبع اطمینان دارم؟ اگر ما قادر به تشخیص اطلاعات معتبر از نامعتبر نباشیم، پایه‌های تصمیماتمان سست خواهد شد.

اخبار درست و اخبار جعلی

پدیده «اخبار جعلی» یا «فیک‌نیوز» و اثرات روزافزون آن در زندگی اجتماعی فناوریانه انسان امروز، اهمیت اعتماد مخاطب به محتوای رسانه‌ها را برجسته کرده است. خبر بدون منبع، سندیت ندارد و اقناع مخاطب بازمی‌ماند. منابع سست و بی‌پایه نیز به اعتبار رسانه لطمه می‌زنند. اکنون با گرایش فزاینده به رسانه‌های اجتماعی و تعدد بالای مجاری تولید و انتشار خبر، مخاطبان باید با وسواس بیشتری در پی یکب خبرهای موقر بزنند.

توصیه می‌کنم، اخبار روزانه خود را از رسانه‌هایی تهیه کنید که اعتبارشان برای شما اثبات شده است. اغلب مردم، اخبار را از کانال‌های تلگرامی به دست می‌آورند. اگر شما هم اخبار را از این طریق دریافت می‌کنید، باید به‌اشدات خبری که ترجیح‌همسو نباشند، انتخاب کنید و با کانال‌هایی که اخبارشان را با سوگیری و تعصب آلوده می‌کنند، بیزه‌رید.

امروزه شناسایی و مقابله با انتشار اخبار جعلی، به یک چالش مهم جهانی تبدیل شده است. چندی‌بیش، مسئولان شبکه فیس‌بوک، یک کمپین سرورزه برای هشداردادن به کاربران ۱۴ کشور جهان، در مورد بداعت‌گذاری محتوا بدون دانش منشأ آن تریبند دادند. دولت آلمان هم پیش‌نویسی قانونی تصویب کرد مبنی بر جریمه ۵۰میلیون‌یورویی، برای شرکت‌هایی که از حذف اخبار دروغ و مطالب نفرت‌برانگ در سایت‌های اینترنتی خودداری می‌کنند. گوگل نیز یک برجسب «بررسی محدود واقعیت» و برای اطلاع کاربران در مورد نتایج جست‌وجو در سایت‌های روزرسانی کرده است. همه اینها نشان‌دهنده حساسیت موضوع اعتبار اطلاعات و منبع خبر است.

سعی کنید، دریافت اخبار را به اینترنت منحصر نکنید. گاهی به خیابان بروید و ببینید مردم چه می‌گویند. همچنین برای شکستن سوگیری در دریافت خبر، سعی کنید روزنامه یا مجله‌ای را انتخاب کنید که تاکنون نخوانده‌اید یا پادکستی را در اینترنت گوش کنید که دیدگاه‌های مخالف شما را عرضه می‌کند. سواد رسانه‌ای به شما یاد می‌دهد نگرش انتقادی داشته باشید و هر خبر را با تحلیل خود دریافت کنید.

والدین ونهادهای آموزشی

نظام آموزشی ما کهنه و فرسوده است و نیاز جدی به تحول بزرگ دارد. کارهایی انجام شده، اما اصلا کافی نیست. وقتی می‌گوییم ۹۰ درصد اطلاعات موجود در جهان در دو دو سال اخیر تولید شده، به این معنی است که اتفاق بسیار مهمی در دنیا حادث شده و نظام آموزشی، باید خط مشی خود را متناسب با آن تغییر دهد. والدین مراقب باشند، فرزندان خود را مانند متولدین دهه ۷۰ و ۸۰ که فقط بلدند امتحان بدهند و تست بزنند، بار نیاورند؛ اینها مدارج آموزشی را طی می‌کنند و بالاترین مدارک دانشگاهی را به دست می‌آورند، اما صرفا برای پشت‌میزنشینی تربیت شده‌اند.

دانش‌آموز و دانشجوی قرن بیست‌ویکم، باید مسلط به اطلاعات باشد. یاد بگیرد چگونه و از کجا اطلاعات را استخراج و چگونه از آن استفاده اقتصادی کند. مدرسه و دانشگاه باید راه درست خدمت‌کردن به جامعه، همراه با نحوه کسب درآمد از اطلاعات را یاد دهد. جهان آینده بر مدار اطلاعات می‌چرخد و اگر همین مسیر درست را پیش برویم، شکاف عمیق‌تری میان ما و ممالک پیشرفته و در حال پیشرفت، ایجاد خواهد شد که جبران آن بسیار سخت خواهد بود.

نیل به این هدف، مستلزم یک انقلاب آموزشی و ارتباطی است. تغییر رویکرد معلمان و استادان از «آموزش مخزنی» که همه چیز بر پایه حفظ و تکرار استوار است، به «آموزش اطلاعات‌محور» که بر پایه کشف، اتالیز، تولید و به‌کارگیری اطلاعات دارد، در انرژی فوق‌العاده‌ای می‌طلبد و تنها با اراده بزرگ سیاسی و تحول‌عمیق در نظام آموزشی و البته زمینه‌سازی رسانه‌ای، قابل حصول است.

در این مسیر، بهتر است کشورهایی مثل هند، برزیل و چین که توجه ویژه به اطلاعات را در برنامه‌های خود لحاظ کرده و موفقیت‌های بزرگی به دست آورده‌اند، الگو قرار دهیم و ضمن بومی‌سازی آن، سمت و سوی آموزش را در مسیر درست و کارآمد هدایت کنیم. وظیفه تاریخی ماست که به نسل نرسته‌متن کشور، شناگری انربخش در اقیانوس اطلاعات را بیاموزیم و مراقب باشیم سیلاب اطلاعات ما را با خود نبرد.

آرزوی تحولات اساسی

امیرحسین علم‌الهدی

● رسول صدرعاملی، عضو محترم هیئت داوران سی‌وششمین جشن‌واره فیلم فجر، درباره نامزدنشدن «لاتاری» در برنامه هفت یکشنبه‌شب، چنین گفت: «لاتاری داوران را به دلیل قصه‌اش آزار داد. چون قصه به دل‌مان ننشست، توانستیم با جنبه‌های دیگر فیلم ارتباط برقرار کنیم. جنبه‌های مختلف یک فیلم باید در خدمت کارگردان آن باشد. قصه‌ای که در آن قهرمان می‌رود سراغ انتقام‌گرفتن از عامل خارجی. به‌نظرم رویکرد اشتباهی دارد و باعث شد فیلم را نپسندیم. شخصا مانند یک کودک فیلم می‌بینم و اگر فیلمی را بپسندم، تازه می‌روم سراغ اینکه کار عوامل فنی آن را بررسی کنم. همه عوامل باید در خدمت کارگردان باشند. سینما یک کار گروهی است و وقتی خروجی فیلمی ایراد دارد، یعنی همه عوامل در این ایراد مقصر هستند و نمی‌توان کار هر یک را به‌صورت جداگانه بررسی کرده.» عضو محترم دیگر هیئت داوروی جشن‌واره، جانب فروتن، می‌گوید: «ما به محتوای فیلم‌ها توجه کردیم. لاتاری خوشنود و انتقام را ترویج می‌کند، درحالی‌که ما ترجیح می‌دهیم تا در فیلم‌ها بیشتر مذاکره و گفت‌وگو ببینیم.»وقتی یک کارگردان شخص به‌همراه یک بازیگر توانا در جایگاه «داور» چنین اسارتی می‌کنند، باید برای جشن‌واره‌ای که سال‌هاست جشن‌واره نیست و نگاه داوروی‌هایش «مصلحت‌گراست و نه تخصص‌گرا!» به فکر ایجاد تحولات اساسی بود. هیئت داوران در حوزه هنر (پرهیز دارم جشن‌واره فجر را صرفا جشن هنری نیز بدانم، چراکه سال‌به‌سال رفتارهای حرفه‌ای آن به رفتارهای سلیقه‌ای تغییر ماهیت داده است) باید به کلیت و اجزای یک فیلم توانمان نگاه کند و شایسته نیست به دلیل هم‌راستایی مضمون آن با عقایدشان، فیلم در ارزیابی‌ها بایکوت شود. چگونه می‌شود در مسند قضاوت فیلم‌های سینمایی قرار گرفت، اما خود را در جایگاه یک منتقد سیاسی یا کارشناس روابط بین‌الملل یا ایدئولوگ قرار داده و از روایت و مضمون فیلم آزار دید؟ ما مسند داوروی آثار سینمایی، مسند ارزیابی تخصصی در قالب مدیوم سینماست و نمی‌توان خارج از این مسیر قدم برداشت! مقام داوروی، مقام قضاوت است، پس هرگونه مصلحت‌اندیشی در صدور رأی «مشروعیت» آن را منتفی می‌کند. قبول کنیم اجزای جشن‌واره فیلم فجر آن را تبدیل به یک اتفاق منحصربه‌فرد کرده که دیگر نه ماهیت تخصصی دارد و نه حتی یک آیین دوره‌می سینمایی است. تکرار هرساله این اتفاق سینما را با بحران «فنی ذات» آن مواجه می‌کند، پس چاره در آن است که همانند برخی از ساختارهای کهنه موجود، راه «اصلاح بنیادین» را در پیش بگیریم.

عادت‌های آسیب‌زننده روزانه

● **خبرگزاری‌ها:** آریانا هافبگتکن، مؤسس وب‌سایت «هافینگتن پست»، در کتاب خود «انقلاب خواب» توضیح داد که خواب خوش‌شانه این‌سخت‌ترین دارد که بهره‌وری و شادی را افزایش دهد، منجر به تصمیم‌گیری هوشمندانه‌تری شود و ایده‌های بزرگ‌تر را به ذهن آورد. مطالعات نشان داده که رابطه‌ای مستقیم بین خواب کمتر و ناکارآمدی در محیط کار وجود دارد. کورتکس جلوپیشانی که عملکردهای حل مسئله مغز در آنجا قرار دارد، در صورت نداشتن خواب کافی تضعیف می‌شود. هافینگتن معتقد است که کارکردن در تمام طول شبانه‌روز معادل رفتاری این موضوع است که مست به سر کار برویم. راه داشتن خواب کافی این است که از قبل برنامه‌ریزی داشته باشیم و در زمان مناسب انرژی خود را کاهش دهیم. اما ما عادت‌های اشتباهی داریم که خواب را شود در زندگی با مشکلات زیادی روبه‌رو شویم که در این متن به تعدادی از آنها اشاره شده است.

● **اسنوز:**وقتی از خواب بیدار می‌شوید، بدن شما شروع به آزادکردن هورمون‌های هوشیاری می‌کند، با برگشتن به خواب، شما این فرایند را آهسته می‌کنید. این اسنوز را همواره از خواب پریدید که فردن دکمه اسنوز و به‌دست‌آوردن ۹ دقیقه خواب کمکی به شما خواهد کرد؟

● **LED:**نکته مهم دیگری برای داشتن خواب بهتر این است که اجازه ندهید نورگذران بیرونی خواب شما را خراب کنند. برای مثال، صفحات LED گوشی‌های موبایل، تبلت‌ها و لپ‌تاپ‌های ما چیزی به نام «نور آبی» را از خود ساطع می‌کنند که مطالعات نشان داده می‌تواند بیبانی ما را با مشکل مواجه کند. **چک‌کردن ایمیل:**متأسفانه هر بار که این کار را انجام دهید، تا ۲۵ دقیقه از زمان کاری خود را در دست می‌دهید. به‌علاوه، تحقیقات نشان داده که چک‌کردن مداوم ایمیل شما را کند ذهن تریز می‌کند. **انجام چند کار به‌طور هم‌زمان:**باینکه بسیاری از مردم باور دارند که در انجام دو کار به‌طور هم‌زمان مهارت دارند، ولی تحقیقات علمی نشان داده که فقط دو درصد جمعیت قادر به مالتی‌تسکینگ به صورت انربخش هستند.